

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Lad mig starte med at sige, at det er skuffende, men bestemt ikke overraskende, at denne her forespørgsel jo i virkeligheden ikke kommer til at handle – hvis det står til ordførerne – om det, den burde handle om, nemlig magtadskillelse og magtens deling. Nej, det her handler simpelt hen om en hetz, den hetz som venstrefløjen og fru Margrete Auken står i spidsen for og har kørt mod politiet, mod anklagemyndigheden og Justitsministeriet, og nu får vi også domstolene med i billedet.

Statsministeren, kom med en meget fornuftig og saglig redegørelse for de planer, som regeringens har for fremtiden, og det vil jeg sige tak for.

Vi kan glæde os over, at fru Margrete Auken forhåbentlig aldrig bliver statsminister. Det ville blive et noget amputeret Justitsministerium, vi ville stå over for.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Når man som jeg hører til dem, der meget gerne vil lytte til og samarbejde med SF, har man det indimellem lidt vanskeligt. I marts for 3 år siden – i marts 1993 – behandlede vi et forslag om nedsættelse af en kommission om justitsvæsenets organisation, fremsat af SF. Og ved den lejlighed sagde SF's ordfører, som godt nok var fru Ebba Strange – Folketingets forhandlinger 1992-93, sp. 6398:

»Når vi tog politi og anklagemyndighed med, var det egentlig ikke, fordi vi som udgangspunkt mener, at politi- og anklagemyndighed er forkert placeret – vi mener egentlig, at de ligger dér, hvor de skal ligge«.

Og så takkede ordføreren i øvrigt ministeren for, at hun var kommet SF's forslag i forkøbet og havde nedsat dette udvalg vedrørende domstolene.

Og jeg skal kun ved denne lejlighed sige, at jeg er væsentlig mere enig med fru Ebba Strange end med SF's nuværende ordfører.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Først et lille råd til fru Gitte Seeberg: Selv det svageste hoved tænker bedre end fordomme, så tag og brug det i stedet for at skrue automatpiloten på og sige det, man på forhånd var sikker på ville blive sagt, så man overhovedet ikke kunne høre, hvad der blev sagt. Jeg tror, alle

andre var klar over, at det var en helt anden tale, jeg holdt, end den, som fru Gitte Seeberg på forhånd var overbevist om at jeg holdt.

Og så til fru Dorte Bennedsen: Jeg har selvfølgelig genlæst den dér førstebehandling fra marts 1993. Det er bl.a. derfor, jeg ved, at daværende justitsminister, fru Pia Gjellerup, lovede, at det skulle være færdigt i september 1994. Det blev der sagt dengang.

Jeg ved heller ikke, om det er rigtigt at lave adskillelsen på den måde. Men der har været nogle ting omkring anklagemyndigheden siden hen. Bl.a. har justitsministeren brugt sin magt i forhold til anklagemyndigheden ved at ophæve nogle tiltaler og pludselig fremme nogle. Altså det dér princip, som vi har været betænkelige ved, har været i brug.

Så er der nogle, der har sagt, at det hele skulle væk; det har man kunnet følge de sidste par dage her. Dér er jeg enig med statsministeren i, at anklagemyndigheden nok bør blive, men spørgsmålet er så, om man nødvendigvis behøver at have politiet til at blive der også; det har man ikke alle andre steder.

Og jeg vil lige sige, at jeg også har snakket med fru Ebba Strange om det her, og hendes hoved har altså ikke stået stille i de forløbne 3 år. Hun har brugt både ørerne og tænkeevnen, og det er bl.a. hendes gode ideer, jeg her bringer videre.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Fru Dorte Bennedsen kom med citater. Jeg vil også godt komme med et citat. Det stammer fra et brev, som hr. Ole Espersen, som er kommissær for Østersørådets kommission for menneskerettigheder, har skrevet til statsministeren, og jeg vil tillade mig at citere det sidste afsnit. Det lyder sådan her:

»I det danske system er justitsministeren også på anden vis placeret i en vanskelig situation. Ministeren er dels øverste personalechef for politiet, dels den, som på samfundets vegne kan eller skal afgøre klager over politiet. En varetagelse af retssikkerheden i et land må i princippet kun ske i fuld uafhængighed af politiet og dets organisationer. Dette er formentlig baggrunden for, at politiet i mange andre lande sorterer under et andet ministerium, typisk indenrigsministeriet. Også her bør ændringer overvejes. Jeg er overbevist om, at udviklingen i den nærmere fremtid nødvendigvis vil gå i den retning, jeg har skitseret.«